

Sygn. akt VI RCa 339/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del do SO Maja Jabłońska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. S. (wcześniej S.)**

przeciwko **T. P.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 maja 2013 roku

sygn. akt III RC 175/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I o tyle, że z dniem 1 października 2013 roku obniża ustalone tam alimenty do kwoty po 200 (dwieście złotych) miesięcznie.

II. W pozostałej części apelacje oddala.

III. Koszty między stronami za instancję odwoławczą wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 339/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 29 maja 2013r. w sprawie III RC 175/13 w sprawie z powództwa A. S. przeciwko T. P. o alimenty zasądził od pozwanej na rzecz powódki alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie płatnych do 10 dnia każdego miesiąca od 27 lutego 2013r., odstąpił od obciążania pozwanej kosztami sądowymi, koszty procesu zniósł i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności oraz klauzulę wykonalności. W pozostałym zakresie oddalił powództwo obejmujące wniosek o ustalenie alimentów na poziomie 500 zł miesięcznie oraz zawieszenie płatności alimentów należnych od ojca - M. S..

Sąd uzasadnił rozstrzygnięcie podając, że powódka kontynuuje edukację, osiąga dobre wyniki w nauce, jej decyzje życiowe są ukierunkowane na usamodzielnienie. Podejmuje ponadto prace zarobkowe wykorzystując pełnię swoich możliwości. Pozwana natomiast uzyskuje stały dochód, jej kondycja finansowa uległa poprawie.

Pozwana wyrok ten zaskarżyła apelacją zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że pozwana jest w stanie wywiązać się z obowiązku alimentacyjnego. Wniosła w konsekwencji o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie alimentów w niższej kwocie, o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadniła swoje stanowisko podając, że poświęcała się wychowaniu córek, zapewniła im wykształcenie i wychowanie. Aktualnie zatem decyzja córek o wyprowadzeniu się jest wynikiem ich nieojalności, a nie potrzeby. Podała, że powódka podejmuje się wykonywania prac dorywczych, za które otrzymuje wynagrodzenie. Za nadmierne więc uznała obciążenie jej alimentami w wysokości 400 zł miesięcznie, gdyż ma na utrzymaniu jeszcze inne dzieci. Podała przy tym, że utraciła zatrudnienie, nadto nie nabyła prawa do zasiłku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uznana została za częściowo zasadną.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny, niemniej sąd odwoławczy nadał jego elementom odmienne znaczenie. Za istotne i w znacznej mierze limitujące bowiem uznał możliwości finansowe pozwanej analizowane przez pryzmat utrzymywania innych jeszcze dzieci, które ze względu na wiek nie są w stanie samodzielnie się utrzymać. Powódka uprawniona jest niewątpliwie do bycia nadal alimentowaną przez rodziców. Nie jest jeszcze samodzielną finansowo, podejmuje natomiast rozsądne decyzje w kierunku usamodzielnienia się. Nadal więc pozwana zobligowana jest do partycypowania w kosztach jej utrzymania.

Niewątpliwie potrzeby powódki są znaczne, albowiem obejmują nie tylko konieczność zapewnienia jej realizacji potrzeb podstawowych, ale również aktualnie intensyfikujących się wydatków związanych z końcowym etapem edukacji i usamodzielnienia zawodowego. W niniejszym postępowaniu analizie podlegały natomiast nie tylko potrzeby powódki, które samoistnie uwzględniane uzasadniałyby ustalenie alimentów na wyższym poziomie, ale jednocześnie również możliwości zarobkowe pozwanej, które wysokość tych świadczeń znacznie ograniczają. Ta przesłanka tymczasem, w ocenie Sądu odwoławczego, pozostała niedowartościowana przez sąd I instancji. Uwzględnienie bowiem sytuacji zarobkowej pozwanej, a także jej dotychczasowego doświadczenia zawodowego i standardu życia wskazuje, że pozwana ma ograniczone możliwości zarobkowe. Nie ma bowiem ani atrakcyjnego wykształcenia, ani też wartościowego zawodowo doświadczenia. Nie będzie w konsekwencji w staniełożyć na utrzymanie powódki kwoty ustalonej przez Sąd Rejonowy. Pozostające bowiem na utrzymaniu pozwanej dzieci nie mają żadnych możliwości uzyskania dochodu, wymagają więc również partycypowania w kosztach ich utrzymania przez pozwaną.

Sąd natomiast zobligowany był stosować w niniejszym postępowaniu przesłanki wskazane w art. 135§1 k.r.o. obligujące do kształtowania alimentów na utrzymanie powódki adekwatnie również do możliwości zarobkowych pozwanej.

W konsekwencji Sąd uznał, że pomimo znacznie wyższych potrzeb powódki możliwe jest zasądzenie alimentów na jej rzecz od pozwanej wyłącznie w wysokości 200 zł miesięcznie. Taka kwota niewątpliwie nie pozwoli powódce zabezpieczyć usprawiedliwionych potrzeb, niemniej stanowić będzie wsparcie w jej budżecie, natomiast wyższe alimenty stanowić będą nadmierne obciążenie pozostałych członków rodziny pozwanej. Pozwana bowiem jako osoba pozbawiona zatrudnienia ma utrudnione możliwości zorganizowania dochodu na zabezpieczenie potrzeb swoich dzieci i swoich. Jej możliwości zarobkowe są nadto znacznie ograniczone poprzez sprawowanie opieki nad małymi dziećmi. W konsekwencji te elementy zadecydowały o uznaniu za konieczne obniżenie alimentów na rzecz powódki do wysokości 200 zł miesięcznie.

Sąd odwoławczy orzekł więc na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c. i art. 133§1 k.r.o. i art. 135§1 i 2 k.r.o. o ustaleniu alimentów od pozwanej na rzecz powódki na poziomie 200 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie Sąd apelację oddalił. O kosztach orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie pomiędzy stronami.